

РЕШЕНИЕ

№ 2261

гр. София, 05.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12471** по описа за **2021** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. Т. М., чрез процесуалния си представител адв. С., срещу решение № 20207389 от 04.11.2021 г., постановено по НАХД № 3441 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 10 – ти състав. С решението си СРС, 10 – ти състав е изменил Наказателно постановление (НП) № 20-4332-023781 от 13.01.2021 г., издадено от началник група при ОПП СВДР, в частта относно размера на наказанието „глоба“, наложено на касатора, като я намалил от 1050 лева на 800 лева и е потвърдил същото в останалата част, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 182, ал. 1, т. 6 отЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП на касатора е наложено наказание „глоба“, наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са му отнети 12 контролни точки.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Твърди се, че в акта за установяване на административно нарушение (АУАН)

и НП не са посочени конкретните стойности на превишението, което е от съществено значение за наказуемостта на вмененото нарушение и води до невъзможност да се установи съответствие между описания фактически състав и приложената санкционна норма. В жалбата се сочи също, че са налице съществени процесуални нарушения, тъй като в АУАН и в НП следвало да бъдат посочени законовите разпоредби не само цифрово, но и със съответното словесно описание т.е. необходимо е да има правно единство между цифровата квалификация на деянието и неговото словесно описание. Твърди се още, че в АУАН и в издаденото въз основа на него НП е направено изключително лаконично описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, като не са посочени такива, обуславящи обективни елементи от състава на нарушението. Според касатора, тези нарушения са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено изцяло наказателното постановление.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, редовно призван, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активнорегистрирано лице, в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение и следва да бъде разгледана по същество.

Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав.

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, в хода на проведеното пред СРС съдебно следствие, по делото е установено от фактическа страна, че на 04.11.2020 г. в 11.44 часа И. М. е управлявал автомобил „А. А8“ с рег. [рег.номер на МПС], в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]до № 301, при ограничение на скоростта от 80 км/ч., въведено с пътен знак В-26, автомобилът, посочен по-горе, е засечен да се движи със скорост от 144 км/ч., като е приспаднал толеранс от 3 % във връзка с допустима грешка при измерване на скорост и същата се зачита като 140 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство – мобилна система за видеонаблюдение TFR1-M № 506 /с клип № 11521/.

На 03.12.2020 г., след изпратена до собственика на МПС призовка, в ОПП-СДВР се явил И. Т. М. и в декларация по чл. 188 ЗДвП изрично заявил, че на посочените в клипа място, ден и час, той лично е управлявал процесния автомобил. АУАН е връчен на лицето в момента на съставянето му. Въз основа на него е издадено и НП. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП. На база на установеното от фактическа страна, подробно описано в атакуваното решение, съдът е извел и правните си доводи, мотивирали го да измени обжалваното постановление в частта на наложеното наказание „глоба и да потвърди същото в останалата оспорена част.

Административен съд София – град, XX - ти касационен състав намира, че

обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила. Съдът намира, че по делото е доказано, че на 04.11.2020 г. в 11.44 часа И. М. е управлявал автомобил „А. А8“ с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]до № 301. Лекият автомобил се е движел със скорост от 144 км./ч., при ограничение на скоростта в населеното място от 80 км./ч. В съставеното НП нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Отражена е посоката на движение на МПС, управлявано от жалбоподателя, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, посоката на движение, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. В тази връзка неоснователни са изложените в жалбата оплаквания за лаконично описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено. По отношение съдържанието на процесното НП и неговото съответствие с изискванията на закона, СРС е изложил подробни мотиви, които се споделят от настоящата инстанция. Правилно е прието от първоинстанционния съд, че е налице съответствие между словестното и цифровото описание на нарушението, същото е достатъчно ясно и разбираемо описано в АУАН и в НП. По несъмнен начин се установява също така и размерът на превишението на скоростта, след като ясно и изрично в издаденото НП са конкретизирани точните размери на наказуемата и на въведената ограничена скорост. В тази връзка неоснователни са изложените в жалбата възражения за допуснати съществени процесуални нарушения.

Изводите на състава на СРС съответстват на приложимия материален закон и се споделят и от настоящата касационна инстанция. Видно от приложената по делото схема на пътната маркировка и знак, разположени на пътното платно в процесния участък на [улица]в участъка между [улица]към [улица]- В26, по безспорен начин се установява, че при избиране скоростта на движение на водача на процесното пътно превозно средство е било забранено да превишава 80 км/ч., въведено с пътен знак, съгласно чл. 21, ал. 2 ЗДвП. Кореспондиращата на нарушението санкционна норма чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП предвижда, че водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва за превишаване над 50 км/ч. - с глоба 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 км/ч. превишаване над 50 км/ч. глобата се увеличава с 50 лева. В тази връзка правилно първоинстанционният съд е приел, че с оглед конкретно установеното превишение на скоростта /с 60 км./ч. над ограничението от 80 км/ч. – след приспаднатия толеранс от 3%/ и законоустановеният начин за определяне на съответстващата санкция, НП следва да се измени, в частта на наложеното наказание „глоба“, като нейния размер се намали от 1050 лева на 800 лева. Изцяло се възприемат и изложените мотиви, с които е потвърдено НП в останалата оспорена част досежно кумулативно предвиденото наказание „лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от три месеца и отнети 12 контролни точки по Наредба № Из-2539 на МВР, доколкото законоустановения размер на същите е фиксиран. Съдът е обсъдил по отделно и в съвкупност както събрани доказателства при издаването на акта, така и служебно събрани такива, при неговото съдебно обжалване, поради което изложените изводи са правилни и обосновани. В заключение, следва да се има предвид, че водачът е длъжен винаги да спазва

ограниченията на скоростта, независимо дали ще е поставен под угрозата да бъде видеозаснет или не. С наложената глоба в намаления с първоинстанционното решение размер се постига целта на административното наказание – да насочи нарушителя към спазване на установения от закона ред при управление на МПС в градски условия.

В обобщение на изложеното, настоящия съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво, като извършено от жалбоподателя, който е управлявал лекия автомобил, което е установено от контролните органи по надлежния ред за това, чрез техническо средство, за което нарушителя е санкциониран по съответния за това ред, чрез издаване на АУАН и след това на НП, съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно и следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, Административен съд София – град, XX касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20207389 от 04.11.2021 г., постановено по НАХД № 3441 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 10 – ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.